

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Helge Sander):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 60: Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. (Ophævelse af ejendomsskattefritagelsen for visse fredede ejendomme).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).
(Fremsat 8/11 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jørn Pedersen (S):

Der er jo ikke tale om noget særlig stort forslag her. L 60 går ud på at indskrænke de gældende regler for fritagelse af betaling af ejendomsskatter for fredede bygninger.

Fremover skal fritagelsen ikke gælde for ejendomme, som tilhører det offentlige og visse lignende ejere. Det drejer sig for det første om staten, kommunerne og amtskommunerne og om kirker eller præsteembeder – ikke sådan at kirkers fritagelse bliver berørt af det her, men bygninger i tilknytning til kirker.

For det andet drejer det sig om ejere, som får dækket mere end 50 pct. af driftsudgifterne af det offentlige i form af tilskud.

Det er en aftale, som regeringen har indgået i juni måned med Københavns og Frederiksberg Kommuner, og det er klart, at det drejer sig om at give merindtægter til de omtalte kommuner.

Man kan diskutere, hvor meget den giver i provenu, det er ikke helt klart i forhold til forslagens beregninger, men der er et merprovenu. Vi mener faktisk, at den aftale, der er indgået, er meget fornuftig, og derfor støtter vi forslaget.

Erik Larsen (V):

Det er jo et lovforslag, som er pakket ind i temmelig mange ord og megen teknik, men kort og godt kan man jo sige det ligesom den socialdemokratiske ordfører: at dette forslag drejer sig om at tilføre Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune nogle indtægter, som de ikke har i dag.

Betalerne er så det øvrige samfund. Ligesom så mange gange før er det staten, der må holde for, når Københavns og Frederiksberg Kommuner skal have tilført midler.

Jeg er af den opfattelse, at den bestemmelse, som er i den nuværende lov, er på sin plads, og det kræver efter min opfattelse ikke den store juridiske indsigt at se, at Københavns Kommune i den tidligere administration har været på kollisionskurs med lovens bogstav.

Fra Venstres side må vi vende os imod forslaget. Vi synes ikke, at 13. juni-aftalen mellem regeringen og de pågældende kommuner var særlig genial, og vi har ikke noget medansvar for den, og vi ønsker heller ikke fra Venstres side at støtte dette lovforslag.

Agnete Laustsen (KF):

Da vort partis ordfører, fru Pia Christmas-Møller, ikke har mulighed for at være til stede, skal jeg på hendes vegne sige følgende:

Det Konservative Folkeparti er positivt over for lovforslaget, da betydningen af en bevaringsdeklaration i den gældende lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme ikke ses at have et reelt indhold for offentligt ejede ejendomme. Hertil kommer som det væsentlige, at Østre Landsret i to domme fra 1992 har underkendt den fortolkning, Københavns Kommune – som jo er hjemstedskommune for langt de fleste offentligt ejede, fredede bygninger – har anlagt vedrørende skatteforholdene for disse bygninger, og at en lovændring derfor synes påkrævet.

Vi vil derfor gå positivt ind til udvalgsarbejdet, men vil dog undervejs gerne have belyst de økonomiske konsekvenser af det fremsatte lovforslag nærmere.

Frank Bøgh (SF):

Lovens formål er at indskrænke den gældende ejendomsskattefritagelse for fredede ejendomme, som er i offentligt eje. Hensigten med den eksisterende lov var at fritage alle ikkeoffentligt ejede bygninger for ejendomsskat.

Og så blev der altså afsagt de to famøse domme i 1992, som gjorde, at også offentligt ejede ejendomme pludselig blev fritaget for ejendomsskat. Konsekvensen var reelt, at kommunerne pludselig kom til at give tilskud til andre offentlige myndigheder – en lidt absurd tanke.

Nærværende lovforslag skulle ophæve denne utilsigtede virkning, og som følge deraf støtter vi forslaget.

Vibeke Peschardt (RV):

Lovforslaget er en gennemførelse af en del af forhandlingsresultatet mellem regeringen og Københavns Kommune om kommunens økonomi for 1996. Ændringen vil gøre det muligt for Københavns Kommune fortsat at opkræve ejendomsskatter af offentligt ejede, fredede ejendomme, hvorpå der er lyst en særlig bevaringsdeklaration.

Forslaget går ud på at ophæve den gældende ejendomsskattefritagelse for fredede bygninger i tilfælde, hvor ejeren er staten, kommunerne, amtskommunerne, kirken eller præsteembeder, eller hvor ejeren får dækket mere end 50 pct. af sine udgifter ved tilskud fra staten, kommunerne eller amtskommunerne.

Forslaget skal ses som en håndsrekning til Københavns Kommune, der er i gang med en nødvendig større omstilling af sin økonomi.

På baggrund af to Østre Landsrets-domme fra 1992 mistede Københavns Kommune i 1993 ejendomsskatteindtægter fra fredede ejendomme på ca. 65 mio. kr., et beløb, der efter dommene kunne forventes at stige.

Da Det Radikale Venstre står bag ved aftalen mellem regeringen og Københavns Kommune om økonomien for 1996, kan vi tilslutte os lovforslaget.

Kim Behnke (FP):

I dette lovforslag sker jo – i hvert fald i bemærkningerne – en underlig sammenblanding af spørgsmålet om, hvad der er korrekt og ret og rimeligt, og så at Københavns Kommune jo igen og igen kommer rendende til Folketinget og beder om at få penge. Og det er faktisk vores eneste kritik imod dette forslag, at det så ensidigt er bygget op om, at Københavns Kommune endelig ikke må lide det tab.

Københavns Kommune har en lang række privilegier som følge af, at den har alle disse fredede ejendomme. Der er jo en grund til, at der er turistbusser, der kører gaderne tynde om sommeren, og at guiderne peger mod alle disse

smukke ejendomme og fortæller om, hvor fantastiske de er osv. Alle disse indtægter får Københavns Kommune som følge af, at der er alle disse dejlige ejendomme her i byen. Skjern, Løgstør og andre små kommuner rundt omkring kan jo af indlysende årsager ikke få turistindtægter på den konto. Derfor kan vi slet ikke se, at det skulle være tilfældet, at Københavns Kommune skulle have en særlig belastning som følge af, at der er disse statslige ejendomme.

Københavns Kommune har primært fordele. Mange af de fredede ejendomme bliver jo også brugt til noget. Bygningen her har jo en nok så praktisk anvendelse, og det er altså en masse mennesker, der så har deres arbejde i Københavns Kommune ved en række statslige institutioner. Andre steder i landet tigger og beder man om at få statslige institutioner til at flytte ud til de pågældende kommuner, fordi man ved, at disse arbejdspladser også giver et økonomisk afkast til kommunen. Så hele den argumentation må jeg med det samme sige at vi ikke er enige i, og vi er jo heller ikke enige i den aftale, der blev indgået den 13. juni 1995.

Men når vi vender os til lovforslagets tekst og de paragraffer, vi skal vedtage eller måske forkaste – det tegner mest til en vedtagelse – så vælger vi at forholde os til dem og lader det være ministerens privilegium at skrive lidt lyrik omkring det i bemærkningerne. Og når vi ser på det, lovforslagets paragraffer går ud på, så synes vi, det er en god idé, fordi man har nogle statslige ejendomme, hvor staten har det privilegium mere eller mindre selv at kunne bestemme, om de skal fredes eller ej.

Hvis man skal have et ægte billede af, hvad omkostningerne ved at drive disse ejendomme er, så skal man selvfølgelig også have bogført en udgift, der hedder ejendomsskatter, som man har for alle andre virksomheder. For at få et korrekt regnskabsresultat for de enkelte offentlige institutioner, for at få et ægte billede af, hvad omkostningerne er ved at drive en institution som f.eks. den, vi er i i øjeblikket, så skal man selvfølgelig betale disse ejendomsskatter, også selv om det kan være lidt kineseri, at der flyttes penge fra den ene offentlige kasse til den anden. Det er altså en af konsekvenserne af, at man gerne vil have korrekte taloplysninger for de enkelte institutioner.

Derfor ender Fremskridtspartiet nok med at stemme ja til lovforslaget. Vi kan ikke tilsige et godt og frugtbart udvalgsarbejde, for vi er ikke

længere berettiget til at sidde i Folketingets Kommunaludvalg, men vi vender tilbage ved andenbehandlingen, og så må vi jo give vores mening om eventuelle ændringsforslag til kende på det tidspunkt.

Frank Aaen (EL):

Både ud fra teknikken og ud fra hensynet til storstadens økonomiske situation kan vi støtte forslaget.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil godt takke ordførerne for den meget positive modtagelse, som lovforslaget har fået.

Det er jo rigtigt, at det er nævnt i den økonomiaftale, der blev indgået mellem Københavns Kommune og staten sidste sommer, men jeg vil godt sige, at selv om det ikke havde været aftalestof, ville jeg alligevel have syntes, at det var et aldeles velplaceret forslag. Og det siger jeg som en kommentar til Venstres ordfører, der vel skamred den vanemæssigt betonedede aggression imod København lidt.

Derfor glædede jeg mig specielt over den tale, som hr. Kim Behnke holdt, hvor han om end efter lidt snirkler og hist og pist alligevel kom frem til en positiv holdning til lovforslaget. Jeg glæder mig over den frugtbarhed, som også kan udøves, selv om man ikke er udvalgsberettiget – sådan forstod jeg i hvert fald ordføreren.

Så jeg vil godt takke for modtagelsen af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Helge Sander):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Helge Sander):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Miljø- og Planlægningsudvalget (16/11 95):

Udtræder: Lotte Henriksen (S)

Ny stedf.: Erling Christensen (S)

Nordisk Råd (16/11 95):

Udtræder: Ivar Hansen (V)

Nyt medl.: Svend Erik Hovmand (V)

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 21. november 1995 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den kommende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 14.11